

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ -ΚΙΝΗΣΕΙΣ -ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Πανελλήνια Συνδιάσκεψη ΑΔΕΔΥ 2/3 Φλεβάρη: ολοταχώς στο δρόμο του κυβερνητικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού

ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥΠ (πρ. ΠΑΣΚ), ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), Δημ. Ανατροπή αλλάζουν πραξικοπηματικά τη θέση για την αξιολόγηση και αρνούνται οποιαδήποτε αγώνα

Η συγκρότηση προεδρείου στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ, από τις παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥΠ (πρ. ΠΑΣΚ), ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) και Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή σηματοδότησε, όπως είχαμε εγκαίρως εκτιμήσει, τη στροφή για **πλήρη προσαρμογή της ΑΔΕΔΥ σε γραμμή κυβερνητικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού**, σε γραμμή υποταγής στην υλοποίηση των μνημονίων και της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου. Μετά τη συγκρότηση του προεδρείου και την επαίσχυντη στάση της πλειοψηφίας της Εκτελεστικής, με τη μη προκήρυξη απεργίας όταν ψηφίστηκαν τα μέτρα της 3ης αξιολόγησης, τώρα, μετά τις εργασίες της Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης και του Γενικού Συμβουλίου στις 2 και 3 Φλεβάρη, προστίθεται **η επιχείρηση ανατροπής της θέσης του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος για την αξιολόγηση, αλλά και ο πλήρης αφοπλισμός των εργαζομένων**, καθώς η παραμικρή δράση της ΑΔΕΔΥ θα εξαρτάται πλέον όχι μόνο από την αναξιόπιστη-εργοδοτική ΓΣΕΕ, αλλά και από τη στάση των εργοδοτικών οργανώσεων στο πλαίσιο μιας «Πανεθνικής», όπως την ονομάζουν, ταξικής συνεργασίας.

Είναι πια φανερή η πλήρης ταύτιση των παρατάξεων αυτών με τους κομματικούς τους φορείς, χρήσιμη στους εν δυνάμει κυβερνητικούς διαχειριστές είτε ΣΥΡΙΖΑ είτε ΝΔ και το Κίνημα Αλλαγής (ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι κ.ά.) σε ρόλο μπαλαντέρ. Δεν είναι τυχαίο, εξάλλου, πως η μέχρι σήμερα «ανεξάρτητη» ΔΗΣΥΠ δηλώθηκε, για πρώτη φορά, ως παράταξη του Κινήματος Αλλαγής από το βήμα του Γενικού Συμβουλίου. Η εξέλιξη αυτή δείχνει ότι οι συγκεκριμένες παρατάξεις προτρέχουν στη δημιουργία όρων για κομματικές συγκλίσεις, με την επιχειρούμενη μετατροπή του συνδικαλιστικού κινήματος σε πυλώνα πολιτικής σταθερότητας του μνημονιακού καθεστώτος.

Η «καλή» αξιολόγηση και η επιχειρούμενη σύγκλιση με την κυβέρνηση

Στη Συνδιάσκεψη, που ενορχήστρωσαν οι παρατάξεις του προεδρείου, έγινε το πρώτο βήμα στην κατεύθυνση της πλήρους ευθυγράμμισης με την κυβερνητική προσπάθεια, για μια δήθεν «άλλη» και «καλή» αξιολόγηση, για το σταδιακό αδυνάτισμα και την εγκατάλειψη της μάχης ενάντια στην αξιολόγηση το 2018. Παραβλέποντας την αγωνιστική διάθεση που εκφράστηκε ακόμη και από ένα προεπιλεγμένο κλειστό σώμα, που δεν απηχεί καν την αγωνιστική δυναμική στους δημοσίους υπαλλήλους, υιοθέτησαν τη θέση υπέρ της αξιολόγησης, καθώς και την εφαρμογή της ως προϋπόθεση για την επιλογή των στελεχών.

Την ώρα που το κίνημα έχει ουσιαστικά ακυρώσει την αξιολόγηση του 2017 και η κυβέρνηση, πιο στριμωγμένη από ποτέ, υποχρεώνεται να πάει στην ηλεκτρονική αξιολόγηση σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να κάμψει το μέτωπο των εργαζόμενων, αντί η ΑΔΕΔΥ να επιμένει στην αποκάλυψη του περιεχομένου και της στόχευσης της αξιολόγησης για τις υπηρεσίες και τους υπαλλήλους, συγκαλύπτει πως πρόκειται για ένα μνημονιακό προαπαιτούμενο και μετατοπίζει τη συζήτηση στο πώς θα πρέπει να εφαρμοστεί η αξιολόγηση στο δεδομένο πλαίσιο.

Η μετατόπιση αυτή όχι μόνο αντιστρατεύεται το γεγονός ότι δεν υπάρχει μια «καλή» αξιολόγηση, αλλά ανατρέπει και τη μέχρι τώρα θέση της ΑΔΕΔΥ που, με τη συμφωνία όλων των παρατάξεων (πλην ΕΑΕΚ/ΣΥΡΙΖΑ), στεκόταν απέναντι στη συγκεκριμένη αξιολόγηση του νόμου Βερναρδάκη. Μόνο ως φύλλο συκής μπορεί να αναγνωστεί το κομμάτι της απόφασης για συνέχιση της απεργίας/αποχής καθώς συνδέεται πρωτίστως, αν όχι αποκλειστικά, με την άρση της απεργοσπαστικής ρύθμισης Γεροβασίλη. Έτσι, η συνέχιση της απεργίας/αποχής και η οργάνωση του αγώνα για την ακύρωσή της και το 2018 υποβαθμίζεται, συνδέεται με προϋποθέσεις και θα αποφασιστεί ανάλογα με την κυβερνητική στάση, προφανώς στο πλαίσιο της «μυστικής διπλωματίας» και τις κινήσεις «καλής θέλησης» από τη μεριά της κυβέρνησης για το θέμα των στελεχών.

Έχει γίνει, λοιπόν, το πρώτο βήμα για τη διαχείριση, σε επίπεδο Εκτελεστικής Επιτροπής, της απονεύρωσης και εγκατάλειψης της απεργίας/αποχής από την αξιολόγηση! Και αυτό, ενώ στη Συνδιάσκεψη οι εκπρόσωποι μεγάλων ομοσπονδιών (ΔΟΕ, ΠΟΕΔΗΝ, ΠΟΠΟΚΠ κ.ά) δήλωσαν την κατηγορηματική απόφασή τους για συνέχιση της απεργίας/αποχής από την αξιολόγηση!

Σε πείσμα όλων αυτών, η νικηφόρα μάχη ενάντια στην αξιολόγηση είναι ζωντανή στη συνείδηση των εργαζομένων! Πρέπει να περάσει πλέον, ακόμη πιο αποφασιστικά, στα χέρια τους, μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία και τις ομοσπονδίες, μέσα από γενικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα, για μια μαζική οργάνωση του αγώνα από ΤΩΡΑ, κόντρα στην επιχειρούμενη απονεύρωση της πετυχημένης απεργίας/αποχής και της συνέχισής της για το 2018.

Από τους ταξικούς αγώνες στις... «πανεθνικές» δράσεις

Στο ίδιο μήκος κύματος και παρά τις ανέξοδες «αγωνιστικές» μεγαλοστομίες των εκπροσώπων του κυβερνητικού συνδικαλισμού, κινήθηκε και η απόφαση για το πρόγραμμα δράσης. Το Γενικό Συμβούλιο, με την αδιατάρακτη πολιτική συμφωνία των παρατάξεων του προεδρείου, κατέληξε στην... εξουσιοδότηση στην Εκτελεστική Επιτροπή για μια αόριστη «πανεθνική» μέρα δράσης, η οποία ενδεχομένως να περιλαμβάνει και 24ωρη απεργία κάπου στο Μάρτη, που θα συναποφασίσει με την ΓΣΕΕ, αλλά και τις εργοδοτικές οργανώσεις (έμποροι, βιοτέχνες κλπ), τους «φερόμενους ως καπιταλιστές», όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε από εκπρόσωπο της ΔΑΚΕ.

Η συγκεκριμένη απόφαση συνιστά ποιοτική τομή και βήμα ολοκλήρωσης του εργοδοτικού συνδικαλισμού, καθώς όχι μόνο εξαφανίζεται η μάχη και το περιεχόμενο του αγώνα ενάντια σε κυβέρνηση-ΕΕ-κεφάλαιο, αλλά, στα πρότυπα της ΓΣΕΕ, διαγράφεται κάθε αναφορά ακόμα και στα μνημόνια, ενώ οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων επιχειρείται να αντικατασταθούν με υπερταξικές συνευρέσεις, όπου η ταξική

συνεργασία και η αποδοχή των συμφερόντων του κεφαλαίου βαφτίζονται «πανεθνική» υπόθεση. Σε αυτό το πλαίσιο δεν πάρθηκε -πώς θα μπορούσε άλλωστε- καμιά αγωνιστική απόφαση και η περιλάλητη απεργία παραπέμπεται στις διαβουλεύσεις των κοινωνικών εταίρων και τις καλένδες.

Η αναγκαία απάντηση των ταξικών δυνάμεων

Σε αντίπαλη κατεύθυνση, οι Παρεμβάσεις κατέθεσαν μια άλλη λογική: καμιά αναμονή, μη εφαρμογή, αποτροπή νέων μέτρων και ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου. Προσδιόρισαν τόσο τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους και τα επιθετικά αιτήματα που εκφράζουν τις ανάγκες των εργαζόμενων και πρότειναν το ξεδίπλωμα ενός αγωνιστικού σχεδίου που θα επιδιώκει να συνενώσει, με πρωτοβουλίες από τα κάτω, τη δράση συνδικάτων και αγωνιστικών συλλογικοτήτων, με επίκεντρο: 1) τη μάχη ενάντια στην ελαστική εργασία - μαζικούς διορισμούς στο δημόσιο - μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων ενάντια στις απολύσεις, 2) την υπεράσπιση της λαϊκής κατοικίας, με κορύφωση πανελλαδικές κινητοποιήσεις στις 21 Φλεβάρη και 3) τη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας με την 4η αξιολόγηση, με κορύφωση 48ωρη απεργία στις 14-15 Μάρτη, με πανελλαδική-παλλαϊκή κινητοποίηση τη δεύτερη μέρα και νέο γύρο συνελεύσεων, στη συνέχεια, για την κλιμάκωση του αγώνα.

Στο πλαίσιο της έμπρακτης επιδίωξης για κοινή δράση με όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις στα συνδικάτα υποστηρίξαμε, στην τελική ψηφοφορία, από κοινού με ΠΑΜΕ και ΜΕΤΑ, την πρόταση για 24ωρη απεργία στο δημόσιο τομέα στις 14/3, με την επιδίωξη να πάρει ευρύτερα πανεργατικά χαρακτηριστικά, καταργώντας στην πράξη και τον αντιαπεργιακό νόμο. Δηλώσαμε καθαρά ότι, απέναντι στην ταφόπλακα που επιχειρούν να βάλουν ο κυβερνητικός-εργοδοτικός συνδικαλισμός, απάντηση είναι η κοινή δράση και η υποστήριξη ενός κοινού σχεδίου, σε ανεξαρτησία από τις ηγεσίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, το οποίο θα διαμορφώνεται στη βάση των συνδικάτων και καλέσαμε τις αγωνιστικές και ταξικές δυνάμεις να υλοποιήσουν αυτό το σχέδιο με αποφάσεις των συνδικάτων, από τα κάτω και με διαδικασίες βάσης, γενικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα.